

Kratkočasnice.

1. Seljak pride h kovaču, da bi mu izdrl zob, ker je čul, da razume dobro to opravilo. Vpraša ga, ali bo kaj bolelo. „Nič“, potolaži ga kovač in mu izpuli zdrav zob mesto bolnega.

Seljak zakriči in reče jezen: „Kaj si lagal, da ne bo nič bolelo?“

„Saj mene ni nič“, reče kovač.

2. Sodnik: „Obtoženec, dobili ste dvanajst let ječe.“ — Nekdo mej poslušalci: „No, saj to je jedino, — kar je pošteno zaslužil.“

3. Roparji mej seboj: „Veš kaj, naša reč bi še ne bila tako napačna, ko bi ne bilo vislic.“ — „In ravno vislice nam pomagajo, da moremo živeti. Ko bi jih ne bilo, imeli bi toliko tovarišev, da bi pobili drug drugega.“

J. Kovec.

Zastavice.

(Iz češčine prevel Podravski.)

1. Vse luknje so na strehi zašili,
Samo jedno pa so pustili.
2. Nima ni rok ni nog,
Vendar spleza na najvišji drog.
3. Ob cesti stoji ter roko steza,
Ničesar ne vpraša, le odgovarja.
4. Prede dolgo vit,
A na vretenu nima nič.
5. Kaj je nad nami
Kvišku z nogami?

(Odgovetke in imena rešilcev v prib. listu.)

Rešitev ugank in šaljivih vprašanj v št. 7:

1) 9. — 2) „Vejice.“ — 3) Kdor pije iz posode. — 4) Pokritega. — 5) Brazda.

Rešili so (vsaj deloma): Levšin J., šestošolec v Ribnici; Gomilšak Anton., učenka višje dekl. šole v Ljubljani; Mimi Kantova, poštna upraviteljica na Dobrovi; Marinič Fr. in Ornik Fr., učenca pri Sv. Duha v Haložah.